

عنوان مقاله:

بررسی پارامتر آی ژنتیکی برخی صفات در ژنوتیپ های آفتابگردان

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

مژگان مقدسی - دانشجوی کارشناسی ارشد اصلاح نباتات- دانشگاه بوعلی سینا، همدان

حجت الله مظاهری لقب - استاد راهنما و دانشیار دانشگاه بوعلی سینا، همدان

محمدرضا عبدالهی - استادیار دانشگاه بوعلی سینا، همدان

علی سپهری - استادیار دانشگاه بوعلی سینا، همدان

خلاصه مقاله:

آفتابگردان یکی از مهمترین محصولات روغنی در دنیا محسوب می شود. در این آزمایش، 32 ژنوتیپ مختلف آفتابگردان در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه بوعلی سینا در سال 1389، در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با 4 تکرار مودر بررسی قرار گرفتند. جدول تجزیه واریانس نشان داد که تمامی صفات مورد مطالعه دارای تفاوت معنی دار ($P < 0.01$) بودند. تنوع ژنتیکی، ضرایب تنوعات فنوتیپی، ژنوتیپی و محیطی، وراثت پذیری، سود ژنتیکی و پیشرفت ژنتیکی برای صفات مختلف مطالعه شد. بیشترین سود ژنتیکی مربوط به صفت تعداد طبق (61/86%) و بیشترین وراثت پذیری مربوط به صفت ارتفاع بوته (96/4%) و صفت درصد روغن (98/1%) می باشد. بنابراین با توجه به وجود تنوع ژنتیکی و میزان توارث نسبتاً بالا برای این صفات امکان بهبود آنها از طریق برنامه های به نژادی مهیا می باشد.

کلمات کلیدی:

آفتابگردان، تنوع ژنتیکی، سود ژنتیکی، وراثت پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/227203>

